



Z życia parafii:

1903–1905 – proboszczem parafii jest ks. Józef Fordon.

1915 – o. Melchior Fordon ratuje od śmierci 13 strażaków z Grodna.

1919 – powrót franciszkanów do Grodna, o. Fordon jest pierwszym gwardianem.

1922–1927 – przy parafii pracuje św. Maksymilian Kolbe.

1988–1989 – proboszczem parafii jest ks. Tadeusz Kondrusiewicz, pierwszy Biskup na Białorusi.

W 1635 r. do Grodna przy pomocy starosty upickiego Eustacha Kurcza i jego żony Zuzanny z Tyszkiewiczów przybyli bracia mniejsi konwentualni (franciszkanie). Eustachy Kurcz sprowadził zakonników na Przedmieście Zaniemeńskie, ofiarowując im na zakwaterowanie duży murowany dom z wyposażeniem usytuowany w mieście przy ulicy Mostowej. Zakonnicy mieszkali w nim do czasu wzniesienia drewnianego klasztoru na Przedmieściu, po czym sprzedali go w 1651 r. W 1635 r. powstał niewielki, drewniany kościółek pod wezwaniem Matki Bożej Anielskiej. W 1659 r. w czasie wojny kościół został zniszczony. W roku 1660 rozpoczęto budowę trójnawowej bazyliki z dostawioną z lewej strony (od narteksu) dzwonnica z zegarem i murowanego budynku klasztornego. Od 1697 r. nowowytbudowana świątynia została kościołem parafialnym. †

Kościół Matki Bożej Anielskiej (franciszkański)

Wpisany przez Антон Шыдлоўскі
30.10.2010 03:00

Dwukondygnacyjny korpus klasztorny wzniesiony jest na planie podkowy i wraz z kościołem tworzy zamknięty dziedziniec z wewnętrznym wirydarzem. Elewacje dekorowane są pilastrami i gzymsami. Klasztor posiadał 24 cele zakonne. Obecnie mieści się tu szpital. Zachowała się także część ogrodzenia klasztorowego z barokową dwukondygnacyjną bramą.

Kościół pw. Matki Bożej Anielskiej konsekrował 22 listopada 1744 r. biskup pomocniczy Józef Puzyna z Wilna. W 1759 r. przeprowadzono przebudowę - zdjęto wielką kopułę znad nawy głównej i podwyższono wieżę o 4 metry, nakrywając ją małym, rokokowym hełmem. Kościół został przebudowany dzięki wsparciu kasztelanowej mściławskiej Konstancji z Jundziłłów Łazowej, która ufundowała też organy. Pod posadzką kościoła znajdowały się trzy grobowce: Jundziłłów, ojców franciszkanów i księcia Ogińskiego (przewieźionego ze Świsłoczy).

Drewniany dwukondygnacyjny ołtarz główny wykonano w pierwszej połowie XVIII wieku. W jego centrum umieszczono rzeźbione w drewnie kompozycje – „Koronacja NMP” – w pierwszej kondygnacji i „Stygmatyzacja św. Franciszka” – w drugiej. Na uwagę zasługuje także rokokowa ambona ozdobiona rzeźbami czterech Ewangelistów, z baldachimem zwieńczonym figurą św. Michała Archanioła.

Za ołtarzem głównym i po bokach usytuowany był chór zakonny ze stallami. Zakończenie prezbiterium od strony naw stanowiła półkolistą dębową balustrada pełniącą funkcję „stołu komunijnego” dla wiernych. Całe prezbiterium było otoczone drewnianymi kratami bogato zdobionych oddzielających zakonników w chórze zakonnym od wiernych, zapewniających atmosferę do modlitwy.

W nawach bocznych ustawionych było osiem ołtarzy. Dedykowano je: Matce Bożej Anielskiej, Panu Jezusowi Ukrzyżowanemu (płaskorzeźba), św. Bonawenturze, św. Franciszkowi, św. Antoniemu, św. Józefowi Oblubieńcowi NMP, Matce Bożej Bolesnej (płaskorzeźba) i św. Michałowi Archaniołowi.

Cały kościół wyłożony był piękną marmurową posadzką, posiadał kolebkowe sklepienia z lunetami, w których umieszczone były okna. Na wieży - pełniącej funkcję dzwonnicy - w 1799 r. wisały trzy dzwony i zegar.

Wygląd kościoła widziany oczami ojca prowincjała Alojzego Karwackiego w czasie wizytacji w 1919 r.:

Kościół Matki Bożej Anielskiej (franciszkański)

Wpisany przez Антон Шыдлоўскі
30.10.2010 03:00

